

Tisztelt Százhalombattai Polgárok!

Ebben a közel sem viszontagságoktól mentes időben a szokásosnál is nagyobb szükség van arra, hogy közös múltunk jeles alkalmait megünnepeljük, hálát adjunk egyéni és nemzeti megmaradásunkért, és hittel és bizalommal tekintsünk a jövőbe. Ünnepelni pedig csak közösségben lehet igazán. Az egyéni erőfeszítések, a mindennapok küzdelmei mellett kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy időnként egy pillanatra megálljunk, megpihenjünk és együtt örüljünk, vagy éppen egymás terhét együtt hordozzuk. Magánéletünkben bizonyára megtapasztaltuk, hogy a különböző megpróbáltatások közepette és azt követően az ünnepek felértékelődnek.

Az elmúlt közel két esztendőben Hazánknak, Európának és az egész világnak egy olyan kihívással kellett és sajnos kell a mai napig szembenéznie, amely rengeteg veszteséget, aggodalmat és bizonytalanságot okozott egyéni és közösségi életünkben egyaránt. Sajnálatos módon még nem vagyunk abban a helyzetben, hogy kijelentsük, hogy a járványt magunk mögött tudhatjuk, azonban az elmúlt időszakban tanúsított összefogásnak köszönhetően már okkal bizakodhatunk abban, hogy a kilábalás szakaszába érkeztünk. Ennek ékes bizonyítéka a betegség terjedésének jelentős lassulása és a gazdaság fellendülése, amelyben megkérdőjelezhetetlen szerepe volt a határozott kormányzati intézkedéseknek, az egészségügyi dolgozók és egyéb közfeladatokat ellátók, valamint a magánszféra kimagasló teljesítményének és nem utolsósorban a magyar emberek alkalmazkodóképességének, szolidaritásának és összefogásának. Elmondhatjuk, hogy Hazánkban már minden erre igényt tartó részesült az oltásban, sőt, a harmadik dózis tekintetében is élen járunk. Nemcsak óriási eredmény ez, hanem a jövőbeli bizakodásunk alapvető záloga is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A koronavírus-járvány nemcsak magánéletünket, de közösségi létünket is alapjaiban billentette ki megszokott kerékvágásából. Mindannyiunknak alkalmazkodnunk kellett a változásokhoz, ami nem kevés áldozatot és veszteséget követelt meg tőlünk. Bízva abban, hogy közös küzdelmünknek köszönhetően már az újjáépítés időszakába érkeztünk, közös feladatunk, hogy sorainkat újrarendezzük, felmérjük kárainkat, levonjuk a szükséges következtetéseket, és megújult erővel lássunk neki korábbi életformánk visszaállításának. Ilyen helyzetben természetes, hogy sorrendiséget állítunk fel, amely élen – érhető módon – a közszolgáltatások zavartalan működésének biztosítása és a gazdaság újraindítása áll.

Mindazonáltal – ahogy erre a Kormányfő is emlékeztetett – nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy közösségi életünket is mielőbb elkezdjük felébreszteni a mesterséges alvásból. Közöségi létünknek pedig egyik legfontosabb alapköve a kultúra, ami a mögöttünk álló sikeres programsorozat fókuszpontjában is állt.

Ezúton fejezem ki köszönetemet és elismerésemet mindazoknak, akik a legnehezebb időszakokban is azon fáradoztak, hogy a Forrás Néptáncegyüttes és a Summerfest rendezvény tüzét őrizzék. Külön öröm és

büszkeség, hogy az elmúlt hónapokban nemcsak a túlélés feltételeit sikerült biztosítani, hanem komoly fejlődéseket is sikerült elérni. Őszinte köszönet jár ezért mindazoknak, akik e sikerét fáradoztak, akik közül kötelességemnek érzem, hogy kiemeljem Szigetvári József barátomat, akit sem a járványhelyzet, sem pedig személyes nehézségei nem tántorítottak el évtizedes munkájának és szolgálatának folytatásától, sőt úgy gondolom, hogy azokból kivételes muníciót nyerve, a szokásosnál is nagyobb erővel tevékenykedett. Nevek említése nélkül, azonban annál nagyobb tisztelettel köszönöm mindenki közreműködését, aki bármilyen módon hozzájárult ahhoz, hogy az idén is részesei lehessünk e kivételes kulturális élménynek.

Azt gondolom, hogy mindannyiunk nevében is mondhatom, hogy a sok szempontból kiüresedett és beszűkült életünkben kimondhatatlan lelki táplálékot jelentett az idei program. Már közel egy évtizede veszek részt aktívabban a térségben megtartott Summerfest rendezvényeken, azonban minden évben lenyűgöz a fellépések színessége, és nem utolsósorban a mögötte elhelyezkedő eszmeiség és nemzeteket globális szinten összehozó ereje.

Meggyőződésem, hogy az előttünk álló időben a szokásosnál is nagyobb szükség mutatkozik arra, hogy a pandémia miatt egymástól sokszor eltávolodó és együttműködőkészségben és szolidaritásban gyengülő országok a határok megerősítése helyett elkezdjenek egymás felé hidakat építeni. Úgy gondolom, hogy e nem könnyű feladatban példát lehet venni e rendezvényről, amelyben a különböző kultúrák nem konkurálnak, hanem egymást gazdagítják. Ahogy a Summerfest rendezvény során a zene és kultúra iránti érdeklődés és egymás iránti tisztelet felül tud emelkedni minden esetleges érdekellentét és különbözőségen, úgy van szükség arra, hogy a teremtett világ nemzetei a járvány leküzdése érdekében egymásban a sorstársat meglássák, és a közös cél elérése érdekében együtt, egymásra figyelve tudjanak globális léptékű intézkedéseket végrehajtani.

Tisztel Ünneplő Közösség!

Államalapításunk ünnepe egybefonódik a Summerfest rendezvénnyel. Meggyőződésem, hogy az államalapításért és nemzetünk fennmaradásáért a leghatékonyabban úgy tudunk hálát adni, hogy összefogással és szorgalommal megóvjuk és továbbépítjük mindazt, amit elődeink ránk hagytak. I. István és az őt követő jeles vezetők és hétköznapi emberek pedig többek között azt hagyták ránk, hogy a különböző nemzetekkel törekedni kell a békés együttélésre, amely elképzelhetetlen egymás kultúrájának megismerése is tisztelete nélkül. Erre azonban kizárólag akkor van lehetőség, ha nemet tudunk mondani az uniformizáló és értékeket relativizáló törekvéseknek.

Nem lehet tehát az a célunk, hogy saját identitásunkat feladjuk, hanem, hogy a nemzethez tartozásunkat úgy éljük meg nap, mint nap, hogy az ne akadályt, hanem motivációt jelentsen a többi nemzettel való együttműködésben. Ennek reményében kívánok minden jelenlévőnek tartalmas és örömteli ünneplést.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.